

Indiciile speranței

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Chiar și lucrul acesta poate sluji la scăparea mea, căci un nelegiuit nu îndrăznește să vină înaintea Lui.” (Iov 13:16)

„Omul este singurul animal”, scria eseistul britanic William Hazlitt, „care râde și plânge, fiindcă este singurul animal care își dă seama de diferența dintre cum sunt și cum ar trebui să fie lucrurile.”

Sigur că lucrurile nu sunt cum ar trebui să fie! Dar, pentru creștinul care crede în făgăduința revenirii Domnului Isus, există o speranță – marea speranță a schimbării stării actuale a lumii (2 Petru 3:13). Lumea în care vom trăi va fi atât de minunată, încât cu greu ne-o putem închipui acum, cu mintea noastră întunecată de păcat (1 Corinteni 13:12). Mentalitatea secularizată, cu orizontul ei limitat, a pierdut însă această speranță de multă vreme.

Săptămâna aceasta, vom continua studiul temei suferinței în cartea lui Iov și vom descoperi că Iov a reușit să-și exprime speranța, deși știa că suferea în mod nedrept, inexplicabil și nejustificat.

Ce speranță a avut el și ce speranță putem avea și noi?

1. Ce afirmație face înțeleptul în Proverbele 17:28? Cui i se aplică – lui Iov sau prietenilor săi?

“Chiar și un prost ar trece de înțelept dacă ar tăcea și de priceput dacă și-ar ține gura.”
Proverbele 17:28 BDC

Dintre toate câte vedem la Iov, nu putem să nu remarcăm faptul că el nu rămâne încremenit în durerea lui și nu ascultă în tăcere acuzațiile prietenilor lui. Dimpotrivă, **el ripostează împotriva ideilor pe care le consideră a fi un amestec de adevăr și eroare.** După cum am văzut, oamenii aceștia n-au dat dovadă de prea mult tact și de prea multă compasiune; pretinzând că vorbesc în Numele lui Dumnezeu, ei susțineau că suferința lui era justificată, că el își merita soarta, ba chiar că merita o soartă mai rea! Chiar și numai una dintre ideile acestea era greu de suportat, cu atât mai puțin toate trei la un loc! Iov s-a văzut nevoit să le dea o replică.

2. Ce atitudine adoptă Iov, în replica pe care le-o dă prietenilor lui? Iov 13:1-14

“Iată, ochiul meu a văzut toate acestea, urechea mea a auzit și a luat seama. Ce știți voi știți și eu, nu sunt mai prejos decât voi. Dar vreau să vorbesc acum Celui Atotputernic, vreau să-mi apăr pricina înaintea lui Dumnezeu. Căci voi sunteți niște făuritori de minciuni, sunteți cu toții niște doctori de nimic. O, de ați fi tăcut, ce înțelepciune ați fi arătat! Acum, ascultați, vă rog, apărarea mea și luați aminte la răspunsul buzelor mele!” Iov 13:1-6 BDC

După cum am citit în capitolul 2, oamenii aceștia n-au rostit nicio vorbă în primele șapte zile de după sosirea lor la Iov. Dacă ne gândim totuși câte au spus după aceea, înțelegem de ce a adoptat Iov această atitudine și ajungem să-i dăm dreptate!

De asemenea, **observăm că Iov îi acuză nu doar de faptul că spuneau minciuni, ci și pentru că le spuneau ca să-L apere pe Dumnezeu** (fapt interesant dacă ne gândim la deznodământul cărții – vezi Iov 42:7). Sigur că **este mai bine să nu spui nimic decât să spui ceva greșit** (cine n-a învățat lucrul acesta din proprie experiență?). **Se pare însă că a spune lucruri greșite despre Dumnezeu este o faptă mult mai gravă.** În mod ironic, oamenii aceștia credeau că-L apărau pe Dumnezeu de plângerile lui Iov! Dar Iov, deși nu înțelegea de ce trecea prin atâtea necazuri, știa suficient cât să-și dea seama că ei erau niște „făuritori de minciuni” (Iov 13:4).

Când ți s-a întâmplat ultima oară să spui ceva greșit sau nelalocul lui? Ce poți face pentru a nu mai repeta această greșală?

“Vreți să vorbiți lucruri nedrepte din dragoste pentru Dumnezeu și să spuneți minciuni ca să-L apărați? Vreți să țineți cu El și să faceți pe apărătorii Lui Dumnezeu? Dacă vă va cerceta El, va găsi bine oare? Sau vreți să-L înșelați cum înșelați pe un om? Nu, nu; ci El vă va osândi dacă în ascuns nu lucrați decât părtinindu-L pe El. Nu vă înfricoșează marea Lui? Și nu cade groaza Lui peste voi? Părerile voastre sunt părerile de cenușă, întăriturile voastre sunt întărituri de lut. Tăceți, lăsați-mă, vreau să vorbesc! Întâmplă-mi-se ce mi s-ar întâmpla. Îmi voi lua carnea în dinți și îmi voi pune viața în joc.” Iov 13:7-14 BDC

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să cerceteze temeiul speranței lui Iov așa cum ne este el oferit de realitatea istorică a învierii lui Hristos.

La nivelul sentimentelor: Să aprecieze relația dintre credință și speranță, în special în condițiile unei suferințe disperate.

La nivel practic: În discuțiile lor cu oamenii aflați în suferință, să aleagă cuvinte de speranță și nu cuvinte descurajatoare.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Speranța învierii

- A. Cum a putut Iov să menționeze speranța când vorbea despre moarte?
- B. Ce legătură are învierea lui Hristos cu suferința lui Iov? Ce legătură are ea cu suferința noastră?

II. Sentimente: Speranța și credința

- A. Unde poți găsi speranță într-o situație aparent fără scăpare, când toate soluțiile au dat greș?
- B. De ce vorbește Iacov 2:20-22 despre conlucrarea credinței cu faptele? Credința și faptele nu se exclud reciproc? Explică.

III. Practic: Exprimarea speranței

- A. Ce putem învăța de la prietenii lui Iov despre ce ar trebui să le spunem și ce n-ar trebui să le spunem oamenilor îndurerăți?
- B. Cum să găsim cuvinte de speranță într-o situație care pare lipsită de orice speranță?

Rezumat: Discursurile prietenilor lui Iov sunt sumbre și replicile lui Iov sunt deznădăjduite, dar apar totuși din când în când unele raze de lumină. Studiul acesta insistă asupra acestor lumini plâpânde care ne îndreaptă privirea către speranța învierii pe care Iov și-a însușit-o. În ultimă instanță, temeiul acestei speranțe poate fi găsit doar în învierea lui Isus Hristos.

La începutul acestui trimestru, am studiat despre sfârșitul lui Iov și despre prosperitatea de care s-a bucurat în cele din urmă. **Am mai văzut că Iov a avut o speranță chiar și în această suferință cumplită. Iar noi, care trăim în vremea de acum și care cunoaștem sfârșitul tuturor lucrurilor, știm că există cu mult mai multe lucruri demne de sperat decât și-ar fi imaginat Iov.**

Însă, când copiii i-au murit, când și-a pierdut agoniseala de-o viață și când a fost lovit de boală, Iov n-a știut decât că viața lui a luat brusc o întorsătură urâtă. Și, deși **a declarat cu multă mâhnire că-și dorea să nu se fi născut deloc** sau să fi trecut din pânțele mamei sale direct în mormânt, el și-a exprimat totuși speranța în Dumnezeu care, după câte reușea să înțeleagă în momentul acela, îl trata în mod nedrept.

3. Citește Iov 13:15. Ce spune Iov aici?

„Da, mă va ucide: n-am nimic de nădăjduit; dar îmi voi apăra purtarea în fața Lui.” Iov 13:15

Spre deosebire de textul în limba română unde Iov se declară complet deznădăjduit, cele mai multe versiuni ale Bibliei în limba engleză interpretează versetul acesta ca pe o declarație puternică de credință: „Chiar dacă mă va ucide, eu tot voi nădăjdi în El.” În ciuda a tot ce i s-a întâmplat și chiar dacă ar fi murit (probabilitatea aceasta i se părea foarte mare și știa că Dumnezeu putea să pună punct vieții lui), el avea să-și pună mai departe încrederea în Domnul!

„Bogățiile harului lui Hristos trebuie păstrate în minte. Strânge ca pe o comoară lecțiile pe care ți le dă harul Său. Credința ta să fie cum a fost credința lui Iov, ca să poți spune: «Chiar dacă mă va ucide, tot voi nădăjdi în El.» Prinde-te de făgăduințele Tatălui tău ceresc și adu-ți aminte cum S-a purtat în trecut cu tine și cu slujitorii Lui, fiindcă «toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.» – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 20 octombrie 1910

Omeneste vorbind, Iov nu avea motive să mai sperere. Dar el nu se baza doar pe perspectiva umană. Rostind această frumoasă declarație de credință și speranță, el privește prin ochii lui Dumnezeu și își pune încrederea în El.

Cum a reușit Iov să-și păstreze credința în Dumnezeu în marea lui suferință? Ce răspuns putem formula dacă citim Iov 1:1 și Iacov 2:20-22? Ce învățăm despre valoarea credințioșiei și a ascultării pentru creștin?

“Era în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău.” Iov 1:1 BDC

“Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică?

126 Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucrează împreună cu faptele lui și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.” Iacov 2:20-22 BDC

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Proverbele 17:28

Ideea de bază: Limba este o unealtă eficientă, dar și o armă cu un înalt potențial distructiv. Ea îi poate da lovitura de grație unui om a cărui viață atârnă de un fir de păr. Dar tot ea poate rosti un cuvânt de speranță care să marcheze începutul recuperării din necaz și durere.

Dialogul dintre Iov și prietenii lui ilustrează puterea nocivă a limbii. El ne arată totodată că Iov a găsit speranță, în ciuda acuzațiilor absurde care i se aduc, și că speranța lui nu este la oameni, ci la Dumnezeu și în adevărul despre învierea morților. Să învățăm de la prietenii lui ce să nu facem în astfel de situații!

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu este imună la bârfă, critici și calomnii. De altfel, orice comunitate umană bine încheagată, ai cărei membri își împărtășesc bucuriile, întristările și luptele personale, este vulnerabilă la cleveteli și denigrări. **Discutați în grupă despre efectul defăimării și bârfei asupra bisericii voastre locale, dar, atenție, este il ca exercițiul acesta să fie dureros!**

Discuție introductivă: Un tată le atrăgea atenția copiilor săi că în viață există două lucruri care nu pot fi luate înapoi: o săgeată deja trasă și un cuvânt deja rostit. Și, de obicei, le repeta acest adevăr atunci când vorbele lor erau necugetate sau dăunătoare pentru alții. **Cuvântul aspru produce în suflet un rău aproape imposibil de reparat.** De aceea, asemănarea lui cu o săgeată este cât se poate de potrivită. El poate distruge și ultima fărâmă de valoare de sine a cuiva și poate stinge și ultima licărire de speranță de care se agată cineva. Prietenii lui Iov par a se specializa pe rând în acest tip de război al vorbelor, iar eforturile lui Iov de a se opune loviturilor lor continue par aproape supraomenești.

Ai cunoscut vreodată în viață cât de dăunătoare sunt cuvintele rele? De asemenea, în plan pozitiv de această dată, în ce situație din viața ta ai înțeles valoarea cuvântului potrivit rostit la timpul potrivit (vezi Proverbele 25:11)?

4. Ce indicii suplimentare există cu privire la faptul că Iov avea speranță și că speranța lui era la Dumnezeu? Iov 13:16

“Chiar și lucrul acesta poate sluji la scăparea mea, căci un nelegiuit nu îndrăznește să vină înaintea Lui.” Iov 13:16 BDC

Este interesant că versetul acesta urmează imediat după declarația lui Iov că avea să spere în Dumnezeu chiar dacă avea să moară. El își exprimă încrederea că Dumnezeu avea să-l scape. La ce fel de scăpare se referă el aici dacă nu la eliberarea din moarte? Nu este moartea doar o clipă de odihnă, o perioadă scurtă de somn? Și ce urmează după moarte? Învierea la viața veșnică! N-a fost învierea la viața veșnică marea speranță a tuturor credincioșilor de-a lungul mileniilor? Aceasta era și speranța lui Iov!

5. Despre ce speranță este vorba în 1 Corinteni 15:11-20? Dacă nu am avea această speranță, cum am fi?

“Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu, fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază. Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre” 1 Corinteni 15:12-17 BDC

După această puternică declarație de credință, Iov afirmă că „un nelegiuit (*hanef*) nu îndrăznește să vină înaintea Lui”. Rădăcina lui *hanef* înseamnă „necredincios” sau „fără Dumnezeu” și are conotații negative în ebraică. Iov știa că scăparea este numai la Dumnezeu, că mântuirea se găsește numai prin supunerea completă față de El. Oamenii răi și fără Dumnezeu n-au o asemenea speranță. Cel mai probabil, Iov își exprima aici încrederea că era mântuit. Nu știm cât de mult înțelegea el semnificația ritualului aducerii jertfelor pentru păcat. Înainte de Hristos, credincioșii Domnului n-au putut înțelege mântuirea așa cum o înțelegem noi astăzi, după Hristos. Dar Iov știa că speranța mântuirii era numai la Domnul și că jertfele pe care le aducea erau doar o ilustrare a modului în care putea primi această mântuire.

“și, prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.” 1 Corinteni 15:18-20

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Speranța este firul de aur care străbate întreaga Scriptură. Încă din clipa căderii primilor oameni în păcat (Geneza 3), Dumnezeu le oferă un mesaj de speranță (versetul 15). **Speranța în mântuirea viitoare a fost și este remediul pentru cele mai mari suferințe ale oamenilor.**

Comentariu biblic

I. Chiar dacă mă va ucide

(Revedeți împreună în grupă Iov 13:1-16.)

După cuvântarea lui Țofar din capitolul 11, urmează capitolele 12-14 care încheie prima serie de discursuri. În replica pe care le-o dă prietenilor lui în capitolul 13, Iov declară că părerile lor erau „părerii de cenușă” (Iov 13:12), o etichetă nu tocmai măgulitoare. Parcă ni-l și imaginăm cum, în timp ce rostește aceste vorbe, ia un pumn de cenușă din mormanul pe care stătea și o aruncă în sus, într-un gest ilustrativ.

Respingând îndemnul lor, Iov se întoarce către Dumnezeu. Mesajul său din ultima parte a capitolului 13 este deosebit de impresionant. Interpretarea textului ebraic din Iov 13:15 a lăsat loc la confuzii, după cum putem observa în unele versiuni moderne care transpun sensul negativ: „Da, mă va ucide, n-am nimic de nădăjduit” (vezi și versiunile în limba engleză NRSV, NLT). Transpunerea aceasta este urmarea a două interpretări diferite ale textului original, propuse de masoreți, grup de savanți evrei din vechime. Totuși ceea ce spune Iov în continuare ne lasă să înțelegem că el avea o speranță. El spune că apărarea în fața lui Dumnezeu poate sluji la scăparea lui, dovedind că, în ciuda circumstanțelor, el se încapățânează să spere și speranța aceasta îl motivează să meargă înainte până când i se va face dreptate înaintea Judecătorului universului (Iov 13:17-19). Pentru el, răspunsul lui Dumnezeu este singura cale de a-și înțelege situația.

De discutat: **Unde a găsit Iov speranța, în pofida cuvintelor descurajatoare ale prietenilor lui?**

II. Speranță neclintită

(Revedeți în grupă Geneza 22:8; Iacov 2:20-22; 1 Corinteni 15:11-20.)

Scriptura este plină cu istorisiri despre puterea extraordinară a speranței care se prinde cu tărie de Dumnezeu, în pofida tuturor neajun-

Cine dintre noi ar putea rosti o declarație de speranță atât de frumoasă dacă ar trece prin ce a trecut Iov? **Cuvintele sale sunt o remarcabilă confirmare a vieții sale de credință și ascultare.**

Iov avea speranță pentru că îi slujea unui Dumnezeu al speranței. Biblia, deși relatează numeroase întâmplări oribile, de la căderea lui Adam și a Evei (Geneza 3) și până la „căderea Babilonului” de la sfârșitul timpului (Apocalipsa 14:8), este plină de speranță și de încredere într-un viitor care depășește tot ce ne poate oferi lumea aceasta.

„Lumea îi este încredințată lui Hristos și prin El se transmit neamului omenesc decăzut toate binecuvântările lui Dumnezeu. Hristos a fost Răscumpărător atât înainte, cât și după întruparea Sa. Când a apărut păcatul, exista deja un Mântuitor.” – Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, ed. 2015, p. 171 **“în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșnicii de Dumnezeu, care nu poate să mintă,” Tit 1:2 BDC**

6. Compară speranța exprimată în citatul anterior cu afirmațiile din Efeseni 1:4; Tit 1:2; 2 Timotei 1:8,9; 1 Petru 1:18-20. Ce se poate constata?

“Să nu-ți fie rușine dar de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, întemnițatul Lui. Ci suferă împreună cu Evanghelia, prin puterea lui Dumnezeu. El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după hotărârea Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii,” 2 Timotei 1:8-9 BDC

Textele acestea ne învață adevărul uimitor că, înainte de a crea lumea noastră, Dumnezeu a prevăzut posibilitatea ca omul să cadă în păcat. În greacă, în 2 Timotei 1:9 se spune că Dumnezeu ne-a chemat prin harul care ne-a fost dat în Hristos Isus „înainte de timpul etern”. Iar harul acesta nu ne-a fost dat pentru faptele noastre (care nici nu existau la data aceea!), ci prin Isus. **Înainte ca noi să venim la existență, Dumnezeu a conceput un plan prin care să le ofere oamenilor speranța vieții veșnice.** Speranța aceasta n-a apărut când am avut noi nevoie de ea, ci a existat dinainte și era pregătită pentru momentul în care era posibil să avem nevoie de ea.

Creștinii au ce și în cine să spere. Trăim în universul creat de un Dumnezeu care ne iubește (Ioan 3:16), care ne-a răscumpărat (Tit 2:14), care ne ascultă rugăciunile (Matei 6:6), care mijlocește pentru noi (Evrei 7:25), un Dumnezeu care ne promite că nu ne va părăsi niciodată (Evrei 13:5), care a promis să ne învie (Isaia 26:19) și să ne dea viața veșnică (Ioan 14:2,3).

Citește Romani 8:31. Însușește-ți speranța aceasta, în ciuda problemelor cu care te confrunți acum!

“câci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi,” 1 Petru 1:18-20 BDC

surilor. Un exemplu este Avraam, care liniștește întrebarea băiatului său impacientat cu un răsunător: „Dumnezeu va purta de grijă” (Geneza 22:8), răspuns care îl pregătește pe Isaac să accepte, prin credință, să se întindă pe altarul de pe muntele Moria. Sau cei trei prieteni ai lui Daniel când stau în fața mâniașului Nebucadnețar și îndrăznesc să-i spună celui mai puternic om de pe pământ din vremea aceea, care îi amenința cu aruncarea în cuptorul de foc: „Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălțat!” (Daniel 3:18). Alt exemplu este tâlharul de pe cruce care, în clipa în care recunoaște Maiestatea divină în Omul răstignit lângă el, își exprimă cu timiditate ultima dorință, la sfârșitul unei vieți irosite: „Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în Împărăția Ta!” (Luca 23:42).

Și lista poate continua. Întrebarea este totuși: **Unde au găsit acești oameni temelul speranței lor neclintite, care i-a făcut în stare să înfrunte chiar și amenințarea cu moartea?** Nu știm cât au înțeles ei din acest adevăr, dar răspunsul final trebuie căutat în faptul istoric al învierii lui Isus Hristos, care ne oferă temelii pentru toate speranțele noastre și, în primul rând, pentru **speranța care ne ajută să privim dincolo de moarte**. Pavel fundamentează întreg adevărul propovăduit de el, pe realitatea învierii (1 Corinteni 15:11-20). Iacov îl dă ca exemplu pe Avraam când vorbește despre relația sensibilă dintre credință și fapte, relație care devine clară tocmai prin speranța nutrită în fața adversităților. **Iov a avut această speranță și și-a întemeiat-o pe convingerea că Dumnezeu este drept** (chiar dacă în momentul acela nu își putea explica modul cum acționa în viața lui) și că El avea să-l scape chiar și din mormânt (vezi Iov 19:25,26).

De discutat: Pe ce se întemeiază speranța ta?

III. „Un nelegiuit”

(*Revedeți împreună în grupă Iov 13:16 și Proverbele 11:9.*)

Cuvântul ebraic *chanaf*, utilizat de Iov în 13:16 cu aluzie la prietenii lui, este foarte dur și este redat în unele versiuni cu sensul de „om lipsit de evlavie, nereligios, fără Dumnezeu, pervertit”, iar în altele (KJV, NKJV) cu sensul de „om fățarnic”. În forma lui adjectivală, el apare de cele mai

7. Citește textele următoare. Ce speranță îți transmite fiecare?

- Geneza 3:15 “Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.” Geneza 3:15 BDC
-
- Geneza 22:8 “Fiule”, a răspuns Avraam, „Dumnezeu Însuși va purta grijă de mielul pentru arderea-de-tot.” Și au mers amândoi împreună înainte.” Geneza 22:8 BDC
-
- Leviticul 17:11 “Căci viața trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele voastre, căci prin viața din el face sângele ispășire.»” Leviticul 17:11 BDC
-
- Ioan 1:29 “A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” Ioan 1:29 BDC
-
- Galateni 2:16 “Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină,” Geneza 2:16 BDC
-
- Filipeni 1:6 “Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.” Filipeni 1:6 BDC
-
- 1 Corinteni 10:13 “Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu isпита, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.” 1 Corinteni 10:13 BDC
-
- Daniel 7:22 “până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.” Daniel 7:22 BDC
-
- Daniel 12:1,2 “În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strămtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar, în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică.” Daniel 12:1-2 BDC
-
- Matei 24:27 “Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.” Matei 24:27 BDC
-
- Daniel 2:44 “Dar, în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâmi și va nimici toate acele împărății și ea însăși va dăinui veșnic.” Daniel 2:44 BDC

Urmărește revelația progresivă în aceste texte. Ce ne spun ele împreună despre speranța pe care o putem avea în Isus?

multe ori în cartea lui Iov (de opt ori: Iov 8:13; 13:16; 15:34; 17:8; 20:5; 27:8; 34:30; 36:13; în restul Vechiului Testament apare de numai cinci ori).

În concepția populară, fățarnicul este o persoană care una spune și alta face. Totuși, din acest dublu sens al cuvântului *chanaf*, putem înțelege că ipocrizia înseamnă ceva mai mult decât nearmonizarea faptelor cu vorbele; ea este o formă de necredință care reprezintă greșit caracterul lui Dumnezeu. Iov a observat această necredință la prietenii lui.

Ipocrizia poate face mult rău, mai ales în sfera religioasă, și este un pericol care ne pândește pe toți. Să ne rugăm Domnului să ne ferească de ea.

De discutat: De ce cădem atât de ușor în capcana ipocriziei?

3. APLICAȚIA

Speranța lui Iov este una câștigată cu greu și, în studiul de săptămâna aceasta, am văzut prin ce lupte suferiți a trecut el pentru a o avea. Iar odată însușită, nu a lăsat-o să-i mai scape.

Întrebări

1. Ce înseamnă pentru tine expresiile „speranță neclintită”, „încredere neclintită”?
2. Te-ai aflat până acum într-o situație în care ai reușit cu greu să ai speranță?

4. ACTIVITATE

Textul cunoscutului imn „It Is Well with My Soul” (În română: *Când val de durere...*) a fost compus de Horatio Spafford în 1873, în timpul unei călătorii peste Atlantic, în apropierea locului în care cele patru fiice ale sale muriseră înecate într-un naufragiu. Povestește la grupă despre el.

Cântați imnul în versiunea lui în limba română, numărul 316 din *Imnurile creștine*, ediția 2013, sau imnul, „Sfântă speranță”, numărul 497.

De la prima și până la ultima pagină a ei, Biblia este plină de cuvinte minunate de speranță: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea!” ([Ioan 16:33](#)). „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!” ([Matei 28:20](#)). „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi” ([Galateni 3:13](#)). „Cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi” ([Psalmii 103:12](#)). „Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru” ([Romani 8:38,39](#)). „Curcubeul va fi în nor, și Eu Mă voi uita la el, ca să-Mi aduc aminte de legământul cel veșnic dintre Dumnezeu și toate viețuitoarele de orice trup de pe pământ” ([Geneza 9:16](#)). „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El” ([1 Ioan 3:1](#)). „Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem; noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui” ([Psalmii 100:3](#)). Acestea sunt numai câteva dintre descoperirile pe care ni le face Biblia cu privire la caracterul lui Dumnezeu și cu privire la ce ne oferă El. Dacă nu le-am avea, ce speranță ne-ar rămâne?

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Psalmii 11–17

1. Cu ce sunt comparate cuvintele Domnului?
2. Despre cine spune psalmistul că nu se clatină niciodată?
3. Care sau cine spunea psalmistul că este singura lui fericire?
4. Despre cine spune psalmistul că își au partea în viața aceasta?

Calea către Hristos, capitolul 13

5. Cum dorește Dumnezeu să-i vadă pe fiii și fiicele sale?

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație are lucrul respectiv pentru dumneavoastră?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce greșeală le-a reproșat Iov prietenilor Săi?	De ce uneori este mai bine să tăcem?
2	Cum a reușit Iov să-și păstreze credința în Dumnezeu, în ciuda mării lui suferințe?	Cum putem să ne păstrăm credința în Dumnezeu, în timpul unei suferințe absurde?
3	Care este indiciul că Iov avea totuși speranța că Dumnezeu îl va scăpa?	Ce înțelegere mai largă a mântuirii avem acum și cum ne ajută ea?
4	Ce posibilitate a fost prevăzută de Dumnezeu înainte de existența omenirii și ce a făcut El?	Dumnezeu a știut de apariția păcatului sau a prevăzut posibilitatea apariției lui?
5	Ce speranță transmit textele biblice de la secțiunea de joi?	Ce efect practic are mesajul lor în viața noastră?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să mulțumim pentru speranța mântuirii!
2. Să ne rugăm pentru persoanele fără speranță!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____
